

- (*b* in de fig.) slechts korte zwemvliezen tusschen de teenen; kleine ronde knobbel aan de kleine teen; in Zd. Limburg *Vroedmeesterpad.*
- b.* Bovenzijde gewoonlijk fijn gespikkeld bruin, grijs en rood dooreen; de huid nogal glad, soms spiegelglad gespannen; *geen trommelvlies*: afstand tusschen de oogen veel grooter dan het bovenste ooglid breed is; volledige zwemvliezen; een groote harde scherpkantige graafknobbel aan de kleine teen *Kno!lookpad.*
- 8a.* Bovenzijde *bruin, effen of donkerder gemarmerd*; ruimte tusschen de oogen (fig. 1; *a*) gelijk aan, of breeder dan het bovenste ooglid (fig 1; *b*); zwemvliezen tot ongeveer de halve lengte der teenen; kan springen maar niet goed. *Gewone pad.*
- b.* Bovenzijde grijs met bruine en groene vlekjes; *midden over de rug een fijne heldergele lijn*; ruimte tusschen de oogen smaller dan het bovenste ooglid; heel smalle zwemvliezen; kan op zijn korte achterpooten niet springen, loopt op een sukkeldrafje. *Kleine pad.*

J. HEIMANS.

HIJ EN ZIJ.

Flirtation.

„Hij”, waarde lezer, was een Angora-kater met lange zijden haren, dikken pluimstaart, en met de levendige, aantrekkelijk uitbundige eigenschappen van het nauwelijks bereikte volwassen zijn. „Kissy” was zijn naam. Deze heeft niets te maken met het woord „kistje”, zooals mijn dienstmeisje aanvankelijk meende, die misprijzend vroeg: „Waarom toch heeft U dit mooie dier dien vreemden naam gegeven; hij heeft niets van een kist?” maar hij hangt samen met Engelsche woord „kiss”, hetwelk kus beteekent. De dames-patienten, die bij mij kwamen, haalden het jonge, mooie, van levenslust overlopend diertje zoo gaarne aan; zij overstelpten het gemeenlijk zoo met liefkoozingen, dat geen naam dan deze geschikt werd bevonden. Bovendien, is er gemakkelijker roepnaam denkbaar dan dit in ver verwijderde plaatsen doordringende Kissy of Kiss?

Deze Kissy dan was een merkwaardige, een supernormale kat. Werkelijk, ik denk nog vaak aan hem terug. Hij had feitelijk geen enkele slechte eigenschap, maar een menigte hoedanigheden, die een mensch tot sieraad zouden gestrekt hebben: hij was zacht, verstandig, gevoelig, edelmoedig, vriendelijk, doch overbruisende van levenslust.

's Ochtens, als mijn moeder hem uit de keuken — zijn slaapvertrek — verlost, was hij, na zijn gezonden slaap, zóó uitbundig, dat hij in allerlei malle sprongen rondanste.

Dàn zag men hem met alle vier pooten tegelijk vertikaal de lucht ingaan, den rug op een eigenaardige wijze gekromd en de ooren naar achteren gericht. Dàn pakte hij zich aan de iets sleepende ochtendjapon van mijn moeder (sindsdien is de mode gelukkiger wijze totaal veranderd) met zijn pooten vast, en liet zich, zijdelings op den grond liggend, vol verrukking voortslepen om het volgende oogenblik weer op te springen en over alle niet-gelijkvloersche, voorwerpen van de twee kamers, die de suite vormden, heen te vliegen: van de tafel op den rug van den haard, op de naaimachine, op de ruggen der crapauds, als een dolle van het eene einde der kamer naar het andere en dan weer terug!

Ook helaas (dit was zijn eenige minder prettige eigenschap) „scherpte” hij zijn nagels gaarne op het behangselpapier, dat een bepaalde kast bekleedde. Het verstandige dier wist heel goed, dat hij dit niet doen mocht, toch kon hij het blijkbaar niet altijd nalaten. Maar onmiddellijk, na deze ongehoorzame daad, stelde hij zich verdekt op onder een kast, waar men hem alleen kon onder vandaan halen, als men zich eerst op de buik plat op den vloer legde: waar hij dus betrekkelijk veilig was.

Eindelijk, als hij moe gerend, gedanst en gesprongen was, lei hij zich in een hoekje neder, om levenskracht op te doen voor nieuwe uitbundigheden. Als Kissy het vermogen van de menschelijke stem gekregen had zouden wij elken ochtend een jubelend gelach, gejuich en geschreeuw gehoord hebben, maar dezen veiligheidsklep voor emotie's bezat hij (gelukkig?) niet.

Dit was eigenlijk het eenige menschelijke vermogen dat hij — het verwonderde me soms — niet bezat.

Hij was verder, ondanks zijn overborrelende levenslust, een gevoelige, ja een nerveuse kat. Elke kat wordt onaangenaam getroffen door harde geluiden, maar de gevoeligheid van Kissy bereikte in dezen een zeer hoogen graad.

Het gebeurde eens, dat een troep soldaten met eenige trommelslagers voorop, de straat doormarcheerden. Zóó onaangenaam werd zijn fijnbesnaarde katerziel door dit krijgsumoor getroffen, dat hij, zich in den versten hoek der kamer terugtrekkende, blies van nerveus onbehagen! Als iemand knersend over de kiezelstenen van den tuin liep rende hij zoo gauw mogelijk een andere richting uit. Maar in psychisch opzicht was hij, zoo mogelijk, nog gevoeliger. Als men hem met een booze intonatie — zonder eenig verder dreigement — toevoegde: „Kissy, *wat is dat!*” dan verschool hij zich dadelijk. deze ontstemming aanvoelend, onder een of ander meubelstuk, waar hij dan na een 5 of 10 minuten zeer voorzichtig weer onder vandaan kwam.

Het gebeurde eens dat Kissy in een van zijn dulle buien juist over het (kale) hoofd van een gast, die in een der crapauds was gedoken, heenrende. Deze, niet minder zacht en vriendelijk van aard dan onze viervoeter, was helaas, juist wat moe en prikkelbaar toen dit — nu ook juist niet gewone — feit gebeurde. In zijn oogenblikkelijke ontstemming gaf hij den armen rustverstoorder een tik. Deze was door dit ongewone feit zóó ontgaan, dat hij, alsof de dood hem op de hielen zat, de kamer uitvloog, met denzelfden vaart de trap opstoot en zich boven onder een bed in veiligheid bracht, vanwaar hij niet dan na 20 minuten ongeveer, weer te voorschijn kwam.

Maar het allermerkwaardigste van zijn karakter moet ik u nog vertellen. De nu te verhalen eigenschap is wel zeer bijzonder. Nimmer heb ik van een kat, hetzij jongeling of meisje, iets dergelijks gehoord.

Zooals ik u reeds zeide, was Kissy zacht van aard. Nog nooit heeft hij mensch of dier gebeten of gekrabbd, ook niet als de aanvallende tegenpartij zwakker was dan hij. Zelfs als hij de onaangename, voor hem onbegrijpelijke behandeling, als lichamelijke reiniging, moest ondergaan, was zijn eenig protest een menschelijk klagend uitgestooten: O! O! O! (mijn dienstmeisje deed hem dan lachend parodieerend na: a, e, i, o, u!) maar nooit volgde een agressieve daad, hoe ontzettend hij sommige dingen ook vond.

Van Kissy dan kunnen we het buitengewone feit vermelden dat hij een van zijn aangeboren instincten heeft leeren overwinnen. Vanaf dat hij volwassen was, *doodde hij geen ander levend wezen meer!* Toch zat de drift te dooden oorspronkelijk wel in hem, maar op de een of andere wijze heeft hij die bedwongen. Eens, als halfwas jongeling heeft hij een muis gedood, ik geloof, zonder het beestje op te eten. Maar later deed hij dit nooit meer. *Ook vogels besprong en doodde hij niet!*

Heeft men ooit van een kat, van een kater gehoord, die zijn aangeboren instincten zoo heeft leeren overwinnen? Toch zat de verscheurende aard oorspronkelijk wel in hem, zooals ik reeds zeide. Eens had ik gelegenheid hem op den overgang van den kindernaar den jongelingsleeftijd, gade te slaan, toen hij dicht bij zich een paar duiven bemerkte. Oogenblikkelijk begonnen zijn bovenlippen zich op te trekken, zoodat de tanden bloot kwamen, waardoor ik wel de gevolgtrekking moest maken dat de zacht geaarde Angora-kater in dit opzicht net zoo bloeddorstig was als de gewone kortharige Hollandsche kat.

Maar . . . de toekomst leerde anders, wonderlijk genoeg! Toen hij grooter werd, lieten wij hem alle mogelijke vrijheid van beweging, zoodat hij zich overdag onbelemmerd te midden van de vogels in den tuin kon bewegen. Nooit deed hij eenige poging de talrijke zich aldaar bevindende muschjes te bespringen. Vaak kwam mijn dienstmeisje, die deze ongewone eigenschap ook op prijs wist te stellen, naar mij toe met de woorden: „O dokter, wat zit die Kissy weer schattig te midden van de musschen!”

Jawel, daar zat hij dan, met zij voorpooten netjes voor zich gevouwen, zijn kop erop rustend, met zijn oogen knippend in de zon, terwijl de vogels al tjlpend onbekommerd, vlak in zijn nabijheid om hem heen sprongen! Dit tooneeltje deed mij altijd denken aan een groote schilderij, die ik eens in de wachtkamer van een Roomsche klooster gezien had. Deze stelde een tafereel uit het Paradijs voor waarin men alle mogelijke verscheu-

rende dieren, zooals leeuwen, tijgers en reusachtige slangen kon aanschouwen zich broederlijk bevindend te midden van de zwakkere en zachter geaarde vegetarische wezens, zooals geitjes en lammeren. Al deze heterogene beesten lagen bij en door elkander van de heerlijkheid Gods te genieten zonder elkander steeds en immer te belagen en te dooden zooals het, helaas, op dit huidige ondermaansche schering en inslag is.

Laat ik nu van den jongeling, Kissy, afstappen en „haar” aan U voorstellen!

(Wordt vervolgd).

Mej. L. DEUTMANN.

BOEKBESPREKING.

Hoe heet die Vogel? (Deel I) door Jan P. Strijbos (Uitgave N.V. van Delft en Zonen's Banket- en Koekfabriek v/h. „De Vlijt”, Koog aan de Zaan).

Met de smakeloze en onnutte reclame wordt gelukkig meer en meer gebroken en de Nederlandsche natuurvrienden kunnen daar dankbaar voor zijn. Reclame schonk ons de Verkade's bibliotheek, beginnende bij „Lente” en thans loopende tot het album „Texel”. Deze boeken hebben er veel toe bijgedragen, dat de levende natuur in ons land meer waardeering ondervindt dan voorheen.

Opnieuw werden wij verrijkt door een degelijk boekwerk. Jan P. Strijbos stelde het eerste deel samen van een determineerboekje van vogels, (vogels grooter dan, of ongeveer zoo groot als een kievit), dat door de N.V. van Delft en Zonen uitgegeven werd. Het kan niet anders, of voor velen moet dit boekje een welkome aanwinst zijn en een goede gelegenheid om hun kennis van onze vogels te vermeerderen.

„Welke vogel is dat?”, „hoe heet die vogel?”, het zijn vragen, die velen aan zich zelf of anderen stellen; het juiste antwoord kan maar al te dikwijls niet gegeven worden. Strijbos heeft getracht deze naar vermeerdering van hun kennis zoekenden te bevredigen en hij is daarin goed geslaagd. Het was geen gemakkelijke opdracht, het samenstellen van een boekje als dit en al zullen ook nu nog niet alle vragen beantwoord kunnen worden — de verschillen in het veerenkleed bij oude en jonge, bij mannelijke en vrouwelijke vogels, en niet minder die van het zomer- en het winterkleed, brengen allerlei moeilijkheden — toch zal deze uitgave een goed bruikbaar hulpmiddel blijken te zijn.

Vooraf gaan enkele bijdragen als: „Vogelstudie als natuursport”, „Hoe heet die Vogel?” en „Het meten van den Vogel”, waarin de lezer wegwijst wordt gemaakt. Daarna volgt een determineertabel, om de orde te weten te komen van: 1e. Vogels met zwempooten, 2e. Vogels met waadpooten en 3e. Vogels met gangpooten, met een korte beschrijving van iedere orde. Bij de roofvogels is bovendien een beschrijving gewijd aan de vliegbeelden. Een determineertabel ter vaststelling van den soortnaam vult de eerste lijst aan en ten slotte volgt een uitvoeriger beschrijving van elke soort, met vermelding van prachtkleed, winterkleed, jeugdkleed en veldkenmerken. Bij vele soorten zijn ook trekgegevens opgenomen en bij onze broedvogels inlichtingen over broedtijd, broedduur en eieren.

De maten van vleugels, staart, snavel en loopbeen zullen een juiste determinatie bevorderen. Indien de gegevens over het voedsel steeds op dezelfde wijze vermeld waren, zou het werkje nog overzichtelijker zijn geweest.

„Het doen aan vogels” moet door dit boekje toenemen; ik ben het met den schrijver eens, dat de vogels ons maken tot strandwandelaars en strandjutters, woudloopers en heidezwerfers, heksespringers en wadtippelaars, en al die bezigheden hebben de aantrekkingskracht van het avontuurlijke.

In het begin wordt medegedeeld, dat het boekje bestemd is voor jong en oud, voor onze jongens en meisjes, hun vaders en moeders en dat het een gids en leidraad wil wezen voor allen, die zich op de wandeling, kampeer- of zwerftocht willen vermeien in het aanschouwen van het wonderlijke en schoone wezen, dat vogel heet. Bovendien wordt de hoop uitgesproken, dat het veelvuldig in handen zal komen van politie-ambtenaren, koddebeiers en vogelbewakers, van allen dus, die op een of andere manier iets te maken hebben met het toezicht op de naleving onzer Vogelwet.